

Publicerad 2019-10-23 01:00 av EvigGlädje

Jag ser allt ljus dö i dina ögon

När jag går ut i skogen vill jag inte se de gråa tallarna,
som står i tusende rader i givakt.

Lika långa och menlösa som mänskan som befolkar denna jord.

Jag vill se oändligt mörker och djupa dalar.

Jag ville se bortom allting, och känna frid i mitt hjärta.

Om jag sticker en kniv i min hals, kommer jag då att känna?

Kommer alla sår i mitt hjärta att förblekna?

Kommer jag se oändligt mörker och frid i mitt hjärta?

Kommer jag slippa din vedervärdiga rotation runt min ruttna axel?

Hur många gånger har vi inte skådat mot den stigande skyn,
samtidigt som jag sett allt ljus dö i dina ögon?

Vi skådar den stigande skyn och jag ser allt ljus dö i dina ögon.

Vi skådar den stigande skyn och jag ser allt ljus dö i dina ögon.

Jag kan inte andas utan döden, jag kan inte leva utan döden.

Jag kan inte upptas av extas utan din kropp.

Och jag kan inte nämna dig vid namn,

utan att inandas ruttnande rök i mina svarta lungor,

utan att slukas av dina pupiller,

och förintas i tusen och åter tusen celler.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren EvigGlädje med Poeter.se id #138287 innehar upphovsrätten